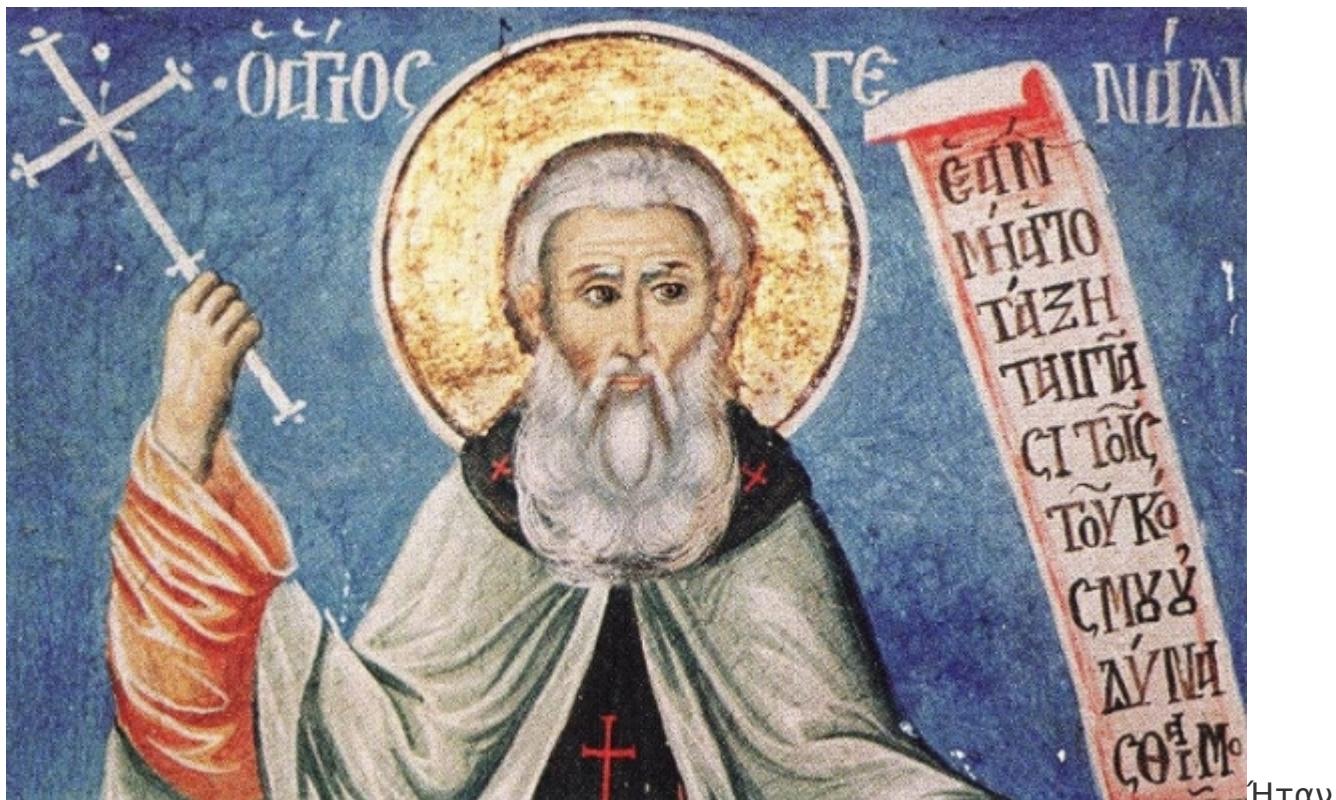

Ο βατοπαιδινός ἀγιος Γεννάδιος ο δοχειάρης (14ος αι.)

/ Συναξαριακές Μορφές

Image not found or type unknown

μοναχός της μονής και είχε το διακόνημα του δοχειάρη, δηλαδή αποθηκάριου και οικονόμου του λαδιού. «Ανεδείχθη τύπος οσίου μοναχού, και δια της ένδον επιμελείας και λοιπής εναρέτου ζωής του έφθασεν εις μέτρον αγιότητος, ποιών και θαύματα».

Αναφέρεται πώς σε μία περίοδο μεγάλης έλλειψης λαδιού στη μονή, ο όσιος Δοχειάρης, σκεπτόμενος ότι θα πρέπει να το εξοικονομήσει για να μη μείνουν σβυστά τα καντήλια της εκκλησίας, άρχισε να το περικόπτει. Ο μάγειρας όμως διαμαρτυρήθηκε στον ηγούμενο, ο οποίος έδωσε εντολή στον όσιο να δίνει όπως πριν λάδι στην αδελφότητα, ελπίζοντας στην αγαθή πρόνοια της Θεοτόκου. Όταν μία ημέρα πήγε ο όσιος Γενναδίος στο διακόνημά του στο δοχειό, είδε το λάδι να ξεχειλίζει από τα πιθάρια και να φθάνει ως τη θύρα.

Η εκεί εικόνα της Παναγίας η επιλεγομένη Ελαιοβρύτισσα από τότε έχει μία θαυμάσια ευωδία. «Η αγία αύτη εκών ακινήτως ευρίσκεται εν τω ιδίω Δοχείω θαυμασίαν και άρρητον εκπέμπουσα ευωδίαν τινές δε εμφαντικώτερον λέγουσι την αγίαν ταύτην εικόνα Δοχειάρισσαν». Η εικόνα αυτή χρονολογείται από τον 14ο αιώνα και μεταφέρεται στο Καθολικό της μονής την Παρασκευή της Διακαινησίμου, ημέρα κατά την οποία εορτάζει.

Η μνήμη του οσίου Γενναδίου του Βατοπαιδινού τιμάται στις 17 Νοεμβρίου.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Βατοπαιδινό Συναξάρι